

Curs d'administració parroquial

El dimecres, 10 d'abril, ha acabat el curs d'administració parroquial, realitzat a la sala de plens de la Cúria Episcopal de Lleida.

Ha consistit en 7 sessions d'una hora i mitja cadascuna, al llarg de set setmanes. S'han tractat tots els temes relacionats amb dret parroquial, normatives generals i diocesanes respecte als sacraments, als arxius parroquials, al tractament dels llibres de baptismes, confirmacions, bodes, defuncions.

També, temes d'inventari dels béns mobles i immobles de les parròquies, la relació de les parròquies amb els diversos departaments de la Cúria (comunicació de notes marginals dels sacraments realitzats,

presentació dels duplicats d'aquests sacraments, presentació dels balanços de resultats, de situació i presupostos).

Al mateix temps, s'han fet pràctiques per tal d'informatitzar la gestió parroquial dels sacraments i la comptabilitat de la parròquia.

Han fet el curs una vintena de persones, alguns dels quals estan ja fent un bon servei a les parròquies, i altres que s'hi volen posar a disposició.

Pensem que ha estat una bona experiència, tant per la participació com per l'interès i disponibilitat de tots. Han impartit les classes Mn. Víctor Espinosa i Mn. Joan Ramon Ezquerria.

Mn. J. R. Ezquerria

IV Assemblea diocesana

IV ASSEMBLEA DIOCESANA 2013

LA NOSTRA QUALITAT ESPIRITUAL

VIURE EN FRATERNITAT

DISSABTE 18 DE MAIG DE 9:30 A 13:30

CASA DE L'ESGLÉSIA. ACADÈMIA MARIANA

La gran trobada dels cristians del bisbat de Lleida, per debatre i proposar línies de present i futur.

Sota el lema:

La nostra qualitat espiritual. Viure en fraternitat

Dissabte 18 de maig, de 9.30 a 13.30 h

Casa de l'Església (Acadèmia Mariana)

PARTICIPA!

La teva presència ens enriqueix!

AJUDANT A VIURE

Els nostres malalts

El servei a la salut i als malalts és tasca de tota l'Església, forma part de la seva identitat evangelitzadora: «Cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: El Regne de Déu és a prop vostre» (Lc 10,9). Cal tenir cura que aquest servei tingui un lloc prioritari entre els ministeris i funcions que hi ha a les nostres comunitats, per tal de continuar donant testimoni generós de Jesús Bon Samarità, com de fet ho estan fent les diferents formes de voluntariat que hi ha i que mereixen tot el nostre reconeixement.

Hem d'agrair molt les atencions i el bon esperit que demostren les institucions sanitàries i el seu personal, però tots sabem que també augmenta l'atenció a domicili.

Això fa que hàgim d'estar atents en els àmbits parroquials: els nostres malalts i les seves famílies poden necessitar acompanyament o d'altres iniciatives solidàries, i cal contribuir a promoure i renovar aquesta consciència. Allò que ens qualifica com a seguidors de Jesús té sempre i alhora els tres components: anunciar, celebrar i servir.

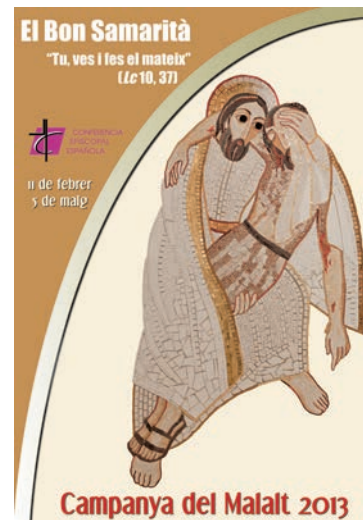
Durant aquest temps pasqual, acostumem a anunciar i promoure vivències sacramentals que ens fan experimentar de manera especial la presència del Crist VIU, una presència «saludable» que il·lumina i dóna nova qualitat a les nostres vides. Anunciem i celebrem que l'oferta de salvació, de la qual l'Església és sacrament, és ja en aquest món una oferta que dóna sentit a les limitacions i ferides de la nostra vida i ens obre un horitzó de plenitud. Per això intensifiquem la pregària pels malalts, sobretot en les Eucaristies dominicals, de les quals els hi fem partícips duent la Comunió a domicili i en les celebracions del Sagrament de la Unció individuals o comunitàries.

Aquesta missió sanadora s'ha d'anar traduint en la manera de cuidar i servir al proïsme «amb amor i tendresa» (com deia el Papa Francesc el dia de Sant Josep) i també en la promoció de possibilitats de vida més digna per a tothom, de manera que hi hagi més capacitat d'assimilar la fragilitat que acompanya tot allò que és humà, incloent-hi l'aprenentatge del dol: hi ha moltes maneres de curar ferides, i hem d'aprendre a enfrontar evangèlicament les debilitats, el sofriment, la malaltia i la mort, i ajudar als altres a fer-ho.

En tota aquesta «presència samaritana» prop del món del dolor, penso que no pot faltar un doble plantejament. Per una banda, una atenció molt curosa al repte de l'educació preventiva: és molt important anar alimentant actituds madures i consistents que ens ajudaran en futures experiències menys gratificants. I, per altra, cal demanar al Senyor que doni als agents de la Pastoral de la Salut una gran capacitat de ser testimoniats d'aquella esperança que, segons l'apòstol Pau, no defrauda.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

ELOI ARAN

Religió a l'aula

El portal CatalunyaReligió, amb el suport de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i el patrocini de l'Editorial Casals, obre un espai d'actualitat religiosa al servei de les escoles i de la comunitat educativa. CatReligió a l'Aula (www.catalunyareligio.cat/aula) presenta recursos digitals per facilitar el tractament dels aspectes vinculats a la religió en els centres d'educació secundària. L'Eloi Aran, arquitecte i teòleg, és membre del consell de redacció de CatalunyaReligió.

Què hi trobem a CatReligió a l'Aula?

És una proposta innovadora d'aplicació de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) en la matèria de religió, un web pioner amb recursos digitals en línia relacionats amb el currículum d'educació secundària. Fins ara, aquesta era una tasca impensable o titànica per part del món editorial educatiu.

A qui s'adreça?

Principalment, a professors de religió, però també a tota la comunitat educativa i altres agents evangelitzadors, com ara catequistes o grups cristians interessats en la seva pròpia formació. L'usuari hi pot trobar indexat temàticament i en cronologia inversa tota l'actualitat religiosa catalana en clau pedagògica, esdevenint una mena de *Catecisme 2.0* que es nodreix de la realitat eclesial més propera i qualificada en el temps i l'espai.

Quins recursos presenta?

Què donaria un professor per convidar el físic David Jou a l'aula per explicar la relació ciència-fe, per disposar de cançons relacionades amb el tema del dia en clau de pregària o per tenir un recull de premsa per utilitzar a classe? Aquesta pluralitat de recursos, persones i institucions es poden trobar ara gratuïtament al web.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La vida és adoració i lluita

El dinamisme del Poble de Déu vers el Regne no coincideix pas amb una visió idíl·lica de la vida. En l'Apocalipsi apareix l'actitud correcta: l'adoració a Déu va acompanyada de l'acceptació franca del fet que la vida és lluita. Una lluita repetida, entregada, en la qual guanyes i perds, per arribar a guanyar finalment allò que ha estat promès per Déu: «el cel nou i la terra nova» on habita la justícia.

Què és propi de la lluita? L'esforç, l'acabar les forces..., la mort, la resurrecció; el misteri pasqual, del qual sant Joan ofereix dues petites i precioses paràboles.

La primera és el misteri del gra de blat lliurat a la terra: és fecund i dona molt de fruit. Per què? Perquè tenim en el nostre interior la força d'estimar i aquesta força es manifesta del tot quan l'entrega als altres és més intensa i es fa precisament des de la tribulació, com a superació de la tribulació i de la mateixa mort: «Si el gra de blat no mor...» Llavors, del profund de nosaltres mateixos brolla la vida per als altres. Mireu què fan les mares, els mestres, els cooperants que es creixen en la donació. El goig de Déu és la seva fortalesa. El moribund, en la seva darrera lluita, està invitat a fer l'acte de confiança i de lliurament més intens que ha fet en tota la seva vida.

La segona paràbola és la de la dona que infanta i que ja no recorda el seu dolor perquè ha portat al món una vida humana que, en definitiva, ve de Déu.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

¡Gracias, madre, por tu amor y tu sonrisa!

Un hecho: en el autobús, sube una madre. Su bebé está dentro del cochecito. Una vez acomodados, la madre se inclina y con el corazón henchido y el rostro iluminado le sonríe y le dice palabras tiernas, imperceptibles... De inmediato, el bebé responde a su madre con una amplia sonrisa, acompañada con movimientos de manos y pies. El niño está aprendiendo a sonreír y a responder al amor de su madre.

En la vida espiritual, en psicología, en pedagogía, se da mucha importancia a la sonrisa de la madre, del padre, de todos.

Utilizamos 17 músculos para ofrecer una sonrisa. Ello implica poner en marcha todo el sistema de energía en los momentos de emoción, de bienestar, de alegría, de gozo.

- Dar una sonrisa cuesta muy poco... y puede ayudar mucho.
- No empobrece a nadie... y enriquece a quien la recibe.
- Tiene una duración corta... pero sus efectos benéficos perduran.

Paul Claudel, en una de sus obras, hace decir al papa Honorio: «Hazles comprender que no tienen en el mundo otro deber que transmitir la alegría.»

¡Gracias madre por tu amor y tu sonrisa!

J. M. Alimbau

(La madre, Ed. Claret, col. «Ayuda personal»)

LA FAMÍLIA, AVUI

L'amor conjugal

Estimar és la més gran de les experiències humanes. Qui no estima o no se sent estimat difícilment es realitzarà com a persona. Ser acollit, valorat, acceptat tal com un és, ser subjecte de diàleg és la millor ofrena que hom pot rebre i oferir.

Déu va crear l'home i la dona com a lloc de trobada i amor especials. Aquesta dualitat cridada a esdevenir unitat actualitza totes les potències humanes, tant corporals —sentiments, sensacions, expressions— com espirituals —experiència d'unitat, d'ideals, de compromís. La manifestació de l'amor és una realitat complexa, que crea història, perquè no és un esdeveniment puntual. Hom creix en la mesura que es comunica i rep, en la mesura que no és un estranger o desconegut en la vida dels altres.

Avui tothom parla d'amor, de fer l'amor. Però un bon observador de la societat diu que es tracta d'un amor líquid, un amor sense consistència. Se cerca l'experiència sensible, corporal, no espiritual, una experiència que no fa història, un amor que cerca més posseir que compartir, experimentar que crear, trobar un cos més que una persona, l'experiència d'immediatesa que fonamentació de futur. Si l'amor no és donació de tota la persona no és autèntic amor. L'amor conjugal demana veritable alteritat. No inventa el sentit del cos i de l'esperit. Parteix del reconeixement del que hom és, en la recerca del que ha de ser corporalment i espiritual la plenitud i complement, la mútua donació i trobada definitiva i sense mentida. Cal descobrir què és, què comporta i com és estimar com mereix la persona. Redescobrir el veritable amor conjugal és el gran repte actual de tots.

Dr. Manuel Claret

Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.
7. **Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès).
8. **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. M. D. Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Miracle, Salut...
9. **Dijous** [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. L'Ascensió del Senyor. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.
10. **Divendres** [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.
11. **Dissabte** (■ Lleida) [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. M. D. Desemparats, patrona de València; sant Anastasi, de Lleida, mr. a Badalona; sant Ponç, bisbe, patró dels herbolaris.
12. **✠ Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (litúrgia hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Lc 24,46-53]. Sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstinguieu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▮ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres dissenys, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▮ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme a la tradición de Moisés, no podían salvarse.

Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre la controversia.

Los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron entonces elegir algunos de ellos y mandarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabá y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y les entregaron esta carta:

«Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia convertidos del paganismo. Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo.

»En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

▮ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▮ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me transportó en éxtasis a un monte altísimo, y me enseñó la ciudad santa, Jerusalén, que bajaba del cielo, enviada por Dios, trayendo la gloria de Dios. Brillaba como una piedra preciosa, como jaspé traslúcido. Tenía una muralla grande y alta y doce puertas custodiadas por doce ángeles, con doce nombres grabados: los nombres de las tribus de Israel. A oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, y a occidente tres puertas. La muralla tenía doce basamentos que llevaban doce nombres: los nombres de los apóstoles del Cordero. Santuario no vi ninguno, porque es su santuario el Señor Dios todopoderoso y el Cordero. La ciudad no necesita sol ni luna que la alumbre, porque la gloria de Dios la ilumina y su lámpara es el Cordero.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no tiemble vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es más que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda sigáis creyendo.»

Jesucrist ressuscitat s'apareix als apòstols. Pintura de Duccio di Buoninsegna, Catedral de Siena (Itàlia)

COMENTARI

L'Esperit ens fa recordar i entendre Jesús

El temps pasqual segueix la seva cursa i arriba la preparació de la Pentecosta. La promesa del do de l'Esperit i l'Ascensió de Jesús com a condició per rebre aquest do promès anticipen i preparen la festa de l'Esperit Sant.

L'evangeli d'avui és un fragment del llarg discurs de comiat de Jesús abans de la seva passió. La primera frase empalma amb l'evangeli de diumenge passat, en què Jesús ens donava el manament nou de l'amor mutu. Ara l'amor va adreçat a Jesús: «Qui m'estima farà cas del que jo dic». Dèiem que en la tradició bíblica, l'amor no és un sentiment, sinó un compromís. I així,

estimar Jesús vol dir comprometre's per ell, adherir-se a la seva persona i al seu ensenyament i seguir-lo en la vida de cada dia. Per això ens diu Jesús que qui l'estima farà cas del que ell ens diu. L'amor cristià s'expressa en les obres de cada dia, no en les paraules.

El manament de l'amor ens introdueix dins de la vida trinitària: estimem Jesús, que és el Fill, i per això el Pare ens estima i ve a viure amb nosaltres, i ens enviarà l'Esperit Sant, el Defensor, que ens farà recordar i entendre tot el que Jesús ens ha ensenyat.

La pau que ens deixa Jesús n'és la conseqüència. No és la pau del món, la d'absència de conflictes. És la pau que només Déu pot proveir: la que asserena el cor de la persona i de la humanitat, perquè ens fa re-

posar confiadament enmig dels avalots i les persecucions del món.

Jesús se'n va, però no ens deixa. Resta en l'Esperit que ens promet, en la pau que ens deixa i en l'amor que ens mana. Tanmateix ja no continuarà la seva presència humana entre nosaltres. Se'n va al Pare, d'on ha vingut. Marxa per tornar quan serà el moment final de la recollida dels fruits de la seva sembra. A l'eucaristia trobem els signes de la presència del Ressuscitat entre nosaltres: la comunitat aplegada, la Paraula escoltada, la pau donada, el pa i el vi beneïts, transformats per la força de l'Esperit Sant promès, l'alegria retrobada. Nosaltres que ho veiem, hi creiem!

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Fragments de la Catequesi de Benet XVI (21/11/2012) en l'Any de la Fe

«La fe permet un coneixement autèntic de Déu, que implica tota la persona: es tracta d'un "saber", un coneixement que dóna sabor a la vida, un nou gust d'existir, una forma alegre d'estar en el món.»

«Avui, en aquesta catequesi, voldria centrarme en la racionalitat de la fe en Déu.»

És crucial per a la persona obrir-se a la fe i conèixer Déu i el seu disseny de salvació en Jesucrist. «En l'Evangeli, s'inaugura un nou humanisme, una "gramàtica" verdadera de l'home i de tota realitat». El Catecisme de l'Església catòlica ho afirma: «La veritat de Déu és la seva saviesa que mana tot l'ordre de la creació i del governament del món. Déu, únic creador del cel i de la terra, és l'únic que pot donar el coneixement veritable de totes les coses creades en relació amb ell» (núm. 216).

«Esperem doncs que el nostre compromís en l'evangelització ajudi a donar una nova centralitat de l'Evangeli en la vida de tants homes i dones del nostre temps. I preguem perquè tot hom trobi en Crist el sentit de la vida i el fonament de la llibertat veritable: sense Déu, de fet, l'home es perd.

»Els testimonis d'aquells que ens han precedit i han dedicat les seves vides a l'evangeli ho confirmen per sempre. És raonable creure, està en joc la nostra existència. Val la pena gastar-se per Crist, només ell satisfà els desitjos de veritat arrelats en l'ànima de cada ésser humà: ara, en el temps que passa, i en el dia sense fi de la beata Eternitat. Gràcies.»
(www.vatican.va/audiencies)

Festa de la Divina Misericòrdia

Amb una nombrosa assistència de fidels, el diumenge següent al de Resurrecció, 7 d'abril, s'ha ce-

lebrat a la Catedral de Lleida el culte a la Divina Misericòrdia. La Missa, presidida per Mons. Joan Piris i concelebrada per diversos preveres, ha estat precedida per l'Exposició del Santíssim, el Rosari de la Divina Misericòrdia i l'Acte de Consagració.

Els cants de la Coral del Col·legi Mater Salvatoris han acompanyat la celebració, que ha conclòs

amb la veneració de la relíquia de santa Faustina Kowalska.

Trobada pasqual de famílies de l'Arxiprestat Seu Vella

La trobada pasqual versà sobre l'esperança, la cooperació i la fraternitat com a actituds per afrontar les crisis de la vida amb el missatge

«Sí, podem fer-ho, Crist ha ressuscitat». En la trobada, celebrada el dissabte dia 6 d'abril, a les instal·lacions de la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), es va projectar la pel·lícula «El gran juego».

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere
Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 19 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 5 de maig:**
—Jornada diocesana del malalt.
—12.30 h, Confirmacions a la parròquia d'Aitona.
- **Dilluns, 6 de maig:**
—19.30 h, inauguració de l'exposició «Porta Fidei», a la Catedral.
- **Dimecres, 8 de maig:**
—XXVII Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Lleida.
- **Dijous, 9 de maig:**
—11 h, reunió del SIMCOS (Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Socials).
- **Divendres, 10 de maig:**
—20 h, pregó de Sant Anastasi, a la Paeria.
- **Dissabte, 11 de maig.** Sant Anastasi, patró de Lleida:
—Pelegrinatge d'Hospitalitats catalanes al Santuari de Montserrat.
—11 h, Eucaristia a la Catedral. Processó i ofrena floral.
- **Diumenge, 12 de maig:**
—Jornada Mundial de MCS (Mitjans de Comunicació Socials).
—18 h, Pregària per les vocacions.

A partir del seu contingut es realitzà una reunió, per grups, de pares, fills i catequistes per a debatre els valors, les situacions i els suggeriments que plantejava la història presentada, amb l'objectiu d'ajudar a la tasca educativa d'avui. Acabà la trobada amb la celebració de l'Eucaristia.

Catequesi-Arxioprestat Seu Vella

AYUDANDO A VIVIR

Nuestros enfermos

El servicio a la salud y a los enfermos es tarea de toda la Iglesia, forma parte de su identidad evangelizadora: «Curad a los enfermos que haya y decidles: El Reino de Dios está cerca de vosotros» (Lc 10,9). Hay que tener cuidado de que este servicio tenga un lugar prioritario entre los ministerios y funciones que hay en nuestras comunidades, para continuar dando testimonio generoso de Jesús Buen Samaritano, como de hecho lo están haciendo las diferentes formas de voluntariado que hay y que merecen todo nuestro reconocimiento.

Tenemos que agradecer mucho las atenciones y el buen espíritu que demuestran las instituciones sanitarias y su personal, pero todos sabemos que también aumenta la atención a domicilio. Esto hace que tengamos que estar atentos a los ámbitos parroquiales: nuestros enfermos y sus familias pueden necesitar acompañamiento o de otras iniciativas solidarias, y hay que contribuir a promover y renovar esta conciencia. Lo que nos califica como seguidores de Jesús tiene siempre, y al mismo

tiempo, los tres componentes: anunciar, celebrar y servir.

Durante este tiempo pascual, solemos anunciar y promover vivencias sacramentales que nos hacen experimentar de manera especial la presencia de Cristo VIVO, una presencia «saludable» que ilumina y da nueva calidad a nuestras vidas. Anunciamos y celebramos que la oferta de salvación, de la que la Iglesia es sacramento, es ya en este mundo una oferta que da sentido a las limitaciones y heridas de nuestra vida y nos abre un horizonte de plenitud. Por ello intensificamos la oración por los enfermos, sobre todo en las Eucaristías dominicales, de las que les hacemos partícipes llevando la Comunión a domicilio, y en las celebraciones del Sacramento de la Unción, individuales o comunitarias.

Esta misión sanadora se tiene que ir viendo en el modo de cuidar y servir al prójimo «con amor y ternura» (como decía el Papa Francisco el día de San José) y también en la promoción de posibilidades de vida más digna para todos, de manera que

haya más capacidad de asimilar la fragilidad que acompaña todo lo humano, incluyendo el aprendizaje del duelo: hay muchas maneras de curar heridas, y debemos aprender a enfrentar evangélicamente las debilidades, el sufrimiento, la enfermedad y la muerte, y ayudar a los demás a hacerlo.

En toda esta «presencia samaritana» cerca del mundo del dolor, pienso que no puede faltar un doble planteamiento. Por un lado, una atención muy cuidadosa al reto de la educación preventiva: es muy importante ir alimentando actitudes maduras y consistentes que nos ayudarán en futuras experiencias menos gratificantes. Y, por otro, hay que pedir al Señor que dé a los agentes de la Pastoral de la Salud una gran capacidad de ser testimonios de aquella esperanza que, según el apóstol Pablo, no defrauda.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737